เรื่องคุยของลูกตอนที่ 48. เมื่อนัตสีเรียนชั้น ป. 2

โพสต์เมื่อ ธ.ค. 27, โพสต์โดย amijung หมวดหมู่ บันทึกลูกรัก

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });

เมื่อนัตสีขึ้นชั้นเรียนเป็นชั้น ป.2 ได้อยู่ห้องเดียวกับอาจารย์ประจำชั้นที่เคยสอนเลขให้กับพี่เอมิเมื่อสมัยที่พี่เอมิเคยอยู่ชั้นป. 2เหมือนกันเลย. แต่มาคราวนี้อาจารย์กำลังตั้งครรภ์อยู่. ทำให้เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นของนัตสีเพราะจะมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับอาจารย์มาเล่าให้ฟังทุกวันว่า. วันนี้อาจารย์ประจำชั้นเป็นอย่างไรบ้าง. เพื่อนในห้องชนกันแค่ไหน. . ส่วนอาจารย์ประจำชั้นอีกท่านหนึ่งเป็นอาจารย์สอนพละ ซึ่งคุณแม่เองก็ยังไม่เคยมีโอกาสได้พูดคุยกันเลย. เมื่อแรกเริ่มขึ้นป.2. จากเด็กน้องน้อยที่มีพี่ๆคอยดูแล ตอนนี้ต้องเป็นพี่ของน้องป.1แล้ว จะมาทำอ่อนแอ หรือซักช้าดูท่าจะไม่ได้ซะแล้ว นัตสีมักจะพูดอยู่เสมอว่า. นัตสีเป็นรุ่นพี่แล้วต้องคอยดูแลน้องป.1 น้องๆ. ป.1 ปีนี้มีแต่ตัวเล็กๆเต็มไปหมดเลย(พูดอย่างกับตัวเองโตมากซะอย่างงั้นแหละ)

การเรียนในระดับชั้นนี้เริ่มเน้นการเขียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เกือบจะทุกวิชาจะมีให้เขียนคำตอบ. . ในวิชาภาษาไทยนอกจากจะฝึกทักษะการพูด(หน้าชั้นเรียน). การอ่าน. การฟัง การคัดไทย. หลักภาษาไทย แล้วยังมีการเขียนอีกด้วย ซึ่งนัตสีจะชอบมากเพราะเป็นทักษะที่สนุก. ได้ฝึกเขียนคำบรรยายใต้ภาพ แต่งนิทานหรือเขียนเรื่องเล่า เขียนบันทึก. ถึงแม้ว่าจะเขียนผิดบ้างถูกบ้าง. แต่เมื่ออ่านแล้วก็ทำให้รู้ว่าลูกมีทักษะในการเล่าเรื่องราวที่เป็นขั้นเป็นตอนมีการโยงความสัมพันธ์กันดี. ในวิชาภาษาไทยนัตสีจึงทำคะแนนได้ดี มีอยู่ครั้งหนึ่งในช่วงงานประเพณีลอยกระทง. มีการประกวดให้เขียนคำบรรยายใต้ภาพเกี่ยวกับประเพณีวันลอยกระทง(กิจกรรมเฉพาะของ ป.2) นัตสีได้รับรางวัลชนะเลิศด้วย เธอดีใจมากเลย นอกจากนั้นยังภูมิใจที่คุณน้าคุณป้า ผปค.ที่มายืนอ่านบทความที่นัตสีเขียนยังอดทึ่งไม่ได้ว่า เขียนได้ละเอียดเป็นลำดับดี.(. คุณแม่ได้ฟังก็ ชื่นใจจังเลย). ในส่วนของหลักภาษาไทยก็เรียนเกี่ยวกับตัวสะกดในมาตราต่างๆ ซึ่งเนื้อหาก็ซับซ้อนขึ้นอีกหน่อย

ส่วนของวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่นัตสีชอบเพราะเรียนแล้วได้ใช้อยู่ทุกวันทั้งพวกบวกลบคูณหาร ได้เอามาคิดค่าขนม เอามาใช้เวลาจะแบ่งหารจำนวนของกัน. นัตสีรู้แล้วว่าคณิตศาสตร์อยู่รอบตัวจริงๆ นัตสีชอบแนวคณิตศาสตร์ประยุกต์ แนวเชาว์ที่คอยแก้ปัญหาแบบคิดวิเคราะห์. เคยลองเอาข้อสอบคณิตราชภัฏพระนครมาให้ลองนั่งทำ ปรากฏว่านั่งทำไปเองเรื่อยๆ. มีบางข้อที่ไม่เข้าใจเพราะยังเรียนเนื้อหาไม่ถึงในชั้นเรียน คุณแม่ก็จะแนะนำวิธีคิดให้บางข้อ. เป็นการนั่งทำแนวข้อสอบแบบสมัครใจที่ไม่ต้องบังคับเพราะนัตสีรู้สึกสนุกกับการหาคำตอบว่ามันจะเป็นอะไรน่ะ. คุณแม่มีหน้าที่คอยช่วยดูคำถามที่อ่านแล้วงงๆ(ตามแนวโจทย์คณิตศาสตร์ บางก็ใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์ซะจนผู้ใหญ่อย่างเราก็งงเหมือนกัน). ถ้าวันไหนเพลินๆก็ทำวันละ10ข้อ. บางวันงานเยอะ. กิจกรรมยุ่งๆก็จะทำ. 2-5ข้อต่อวัน. ทำไปเรื่อยๆไม่มีบังคับ เค้าจะชินกับการฝึกคิด. ฝึกทำอยู่ประมาณ3-4 เดือนก่อนสอบ. ปรากฏว่าพอไปสอบ นัตสีได้รางวัลเกียรติบัตรชมเชย ถึงแม้นว่าจะไม่ได้เหรียญอะไร แต่ก็เป็นความภูมิใจอย่างหนึ่งที่นัตสีได้เรียนรู้วิธีการเรียนด้วยตัวเอง แค่นี้ก็โอเคแล้ว. เลขของชั้นป.2. ยังเป็นเรื่องบวกลบคูณหารซึ่งจำนวนยังไม่มากนัก แต่มีความซับซ้อนของโจทย์มากขึ้น ถ้าเด็กคนไหนที่เรียนมาแบบเข้าใจที่มาที่ไปก็จะไม่ยาก สำคัญคือต้องท่องสูตรคูณให้แม่นยำและฝึกเป็นประจำค่ะ. นัตสีเป็นเด็กที่ชอบหาเทคนิคให้การท่องหรือจำ อาจจะได้ตัวอย่างมาจากตั้งแต่ที่คุณแม่พยายามจะสอนพี่เอมิเรื่องการใช้เทคนิคการจำ.นัตสีเลยหาวิธีของตัวเองบ้าง. ก็เป็นการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งค่ะ

ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์. นัตสีบอกว่า อาจารย์ที่สอนวิชานี้สอนสนุกมาก. มีการทดลองและเล่าเรื่องนู้นนี่นั่นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน บางครั้งมีให้ดูวิดีโอที่น่าสนใจประกอบกันด้วย วิชาวิทยาศาสตร์ของที่ สาธิตเกษตรนี่ เนื้อหาอาจจะแตกต่างจากสาระแกนกลางที่สพฐ. เรียนอยู่บ้างเนื่องจากบางเรื่องก็สอนเพิ่ม. บางเรื่องก็เพิ่มเนื้อหาให้เข้มข้นขึ้น

อาจจะเอาเนื้อหาเกินชั้นเรียนมาสอนเพิ่มเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทำให้เด็กๆเรียนเข้าใจที่มาที่ไปมากขึ้น ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วนับว่ากำลังดี ไม่มากไม่น้อยเกินไป.
แต่สำหรับเด็กๆที่ตามไม่ค่อยทันอาจจะคิดว่าหนักเกินไปสักหน่อย(ซึ่งก็เป็นส่วนน้อย). ข้อสอบและแบบฝึกหัด
ใบงานเน้นการเขียนเยอะมากเพราะฉะนั้นเด็กๆต้องฝึกการอ่านเขียน. สรุปคำตอบที่ชัดเจนจึงจะได้คะแนนดีค่ะ.

วิชาที่ต้องพูดถึงอีกวิชาคือ วิชาที่นัตสีรักมาก คือ. วิชาภาษาอังกฤษ. ที่รักมากเพราะ. Teacher Katharine. เป็น อาจารย์ฝรั่งที่ทั้งสวยมากและใจดี ยิ้มเก่ง
น่ารักมาก ขนาดตัวคุณแม่ยังชอบเลย. เป็นคนที่ชอบเล่นกับเด็ก เข้าหาเด็กดีมาก นัตสีตั้งใจเรียนและพยายามจะคุยกับอาจารย์ (ถึงแม้ว่าจะพูดงูๆปลาๆ รู้เรื่องบ้าง
ไม่รู้เรื่องบ้าง บางทีพังไม่ออก นัตสีก็ยิ้มแก้มปริอย่างเดียวเลย). ตัวคุณแม่เองยังเห็นด้วยและยืนยันว่าการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นมาก
ทิ้งไม่ได้และต้องพยายามส่งเสริมในทุกๆทางไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งเพราะว่ามันได้ใช้จริงๆค่ะ. การเรียนภาษาอังกฤษที่. รร.
อย่างเดียวไม่เพียงพอเลยเราต้องเสริมทักษะอื่นๆให้ลูกเพิ่มทั้งการฟังอ่านและเขียน. จำนวนชั่วโมงเรียนใน. รร. ไม่เพียงพอที่เด็กๆจะเรียนรู้ต่อ
การเรียนในชม.เรียนสามารถเพิ่มทักษะการฟังได้บ้างแต่ทักษะอย่างอื่นอาจจะแทบไม่ค่อยได้เพราะโอกาสพูด ถามตอบกับอาจารย์ฝรั่งมีน้อย
ส่วนทักษะการอ่านต้องเอาหนังสือมาสอนอ่านเพิ่มจะได้รู้ว่าลูกเราอ่านออกและแปลความหมายได้หรือไหม เพราะในห้องเรียนเน้นสอนผ่านกิจกรรม
ถ้าต้องเอามาใช้ตอนสอบให้ได้คะแนนดีจริงๆ อาจจะต้องขวนขวายฝึกฝนกันเพิ่มเอง. เพราะอย่างวิชาอื่นไม่เข้าใจยังสามารถสอบถามได้
แต่พอเป็นอังกฤษถ้าฟังไม่เข้าใจก็คุยไม่ถูกแล้วล่ะค่ะ. สำหรับวิชานี้ตอนที่เรียนกับ. Teacher katharine. นัตสีมีความสุขมากเลย. แต่พอต่อมา
อาจารย์ต้องลาออกกลับต่างประเทศ ก็ถึงขั้นเสียน้ำตากันเลย. เมื่อมีอาจารย์คนใหม่มา. นัตสีและเด็กๆในห้องก็ต้องรู้จักปรับตัวปรับใจกันอีกครั้ง ซึ่งก็ไม่นาน.
เด็กๆก็เริ่มจะเข้าใจสำเนียงของอาจารย์คนใหม่ได้. อยู่ที่นี่ต้องทำใจและเข้าใจว่า อาจารย์ฝรั่งจะเปลี่ยนบ่อยมากอาจจะปีละ2-3คนเลยทีเดียว
เพราะฉะนั้นการพยายามบอกลูกให้เข้าใจว่า ต้องรู้จักฟังสำเนียงภาษาของหลายๆคนจึงจะดีที่สุด. เพราะถ้าไม่ปรับตัว ก็จะเรียนไม่รู้เรื่องเลย
ยังดีที่นัตสีชอบภาษาอังกฤษจึงทำคะแนนได้ดีเลยค่อยยังชั่ว ถึงจะไม่ได้เก่งขั้นเทพ แต่แค่กล้าพูด หรือพยายามคิดและพูดเป็นภาษาอังกฤษก็สุดยอดแล้วค่ะ

ส่วนวิชาพื้นฐานอื่นๆ คุณแม่มองว่า ถ้าเด็กๆทำความเข้าใจบทเรียนไปพร้อมๆกับอาจารย์ในชั่วโมงตั้งใจฟังและร่วมกิจกรรม
ทำงานให้เสร็จทันในชั่วโมงเรียนก็จะดีมากและเพียงพอแล้วส่วนเวลาที่จะสอบต้องหาความรู้รอบตัวเพิ่มเติมในแต่ละวิชาเรียนอีกหน่อยเผื่ออาจารย์บางคนจะออกที่นอกบทเรียนบ้าง

มีอยู่ครั้งหนึ่งนัตสีเคยสอบวิชาประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องราวในท้องถิ่น ซึ่งก็คือเมืองชลบุรี(เพราะ รร. ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี). ปรากฏว่า
อาจารย์ออกข้อสอบว่าที่ตั้งของแต่ละสถานที่ในจ.ชลบุรี. อยู่ใกล้กับอะไรบ้าง. ซึ่งนัตสีก็ไม่รู้จริงๆเพราะไม่เคยไป ไม่เคยรู้จัก. เป็นความไม่รู้ของลูกจริงๆ
อันนั้นก็ตอบไม่ได้. แต่สำหรับเพื่อนหรือเด็กในชลบุรี ถือว่าคำถามง่ายมาก โชคดีที่สอบครั้งนั้นคะแนนพอผ่านไม่ตก.
แต่พอมาสอบหัวข้ออื่นกลายเป็นทำคะแนนได้ท็อป ส่วนมากเกือบเต็ม. มันก็เลยมีทั้งข้อได้เปรียบเสียเปรียบในการทำคะแนนในบางวิชาอยู่บ้าง

ส่วนวิชาพระพุทธศาสนา อันนี้ตอนเรียนไม่ยากเลย แต่พอตอนสอบก็อ่าน ท่องจำ บทสวดต่างๆกันหน้าตั้งเลย เพราะ
อาจารย์เอาแต่ละท่อนของบทสวดมาออก(ซึ่งคุณแม่ก็ไม่คิดว่าจะออกละเอียดขนาดนั้น) มีทั้งคำอาธรณาศีล รับศีล. อาธรณาธรรม บูชาพระรัตนตรัย บทแผ่เมตตา
และอื่นๆอีก(ซึ่งคุณแม่ก็จำไม่ได้ทั้งหมด). ลุ้นมาก ว่าจะจำได้หรือเปล่าเนี่ยเพราะสอบเรื่องอื่นอีกเนื้อหาทั้งเล่ม. โชคดีนัตสีบอกตอบเดาๆไปบ้างได้19/20 โห.
ตอนแรกบอกจำไม่ได้ ลุ้นคะแนนซะ เฮ้อ...

อีกวิชาที่เด็กผู้หญิง... ผู้หญิง อย่างนัตสีชอบมากคือวิชาการงานอาชีพ เพราะได้ ชงเครื่องดื่มร้อนเย็น ทำแซนวิส จัดโต๊ะอาหารเรียนพับผ้าเช็ดปากแบบต่างๆ
มันช่างมีความสุขจริงๆเพราะนัตสีชอบทำ. ชอบชิม. ชอบกิน. (แต่ไม่อ้วน). เป็นวิชาที่เรียนสบายๆมากๆค่ะ(อย่าลืมเตรียมของอุปกรณ์ต่างๆมาเรียนก็แล้วกันค่ะ)

กิจกรรมในระดับชั้นนี้ที่นัตสีมีโอกาสได้ร่วมคือ การเข้าเรียนและซ้อมรำไทยในทุกเย็นวันจันทร์. การเรียนรำไทยเป็นการฝึกหลายๆด้านทั้งเรื่องระเบียบวินัย การทำงานเป็นทีม การฟังและเคารพผู้อาวุโส ปลูกฝังความรักความสามัคคีในระบบรุ่นพี่รุ่นน้องคอยช่วยเหลือกัน. ทั้งยังช่วยอนุรักษ์ความเป็นไทยด้วย อย่างน้อยก็มีวิชาความรู้ความสามารถประดับตัว ติดตัวไปอีกอย่างหนึ่ง. ช่วงที่มีงานวันสำคัญต่างๆก็จะได้มีโอกาสแสดงความสามารถร่วมกัน อย่างวันแม่. วันงานประจำปีของรร. ปีนี้นัตสีได้ร่วมแสดง ละครนอกตอนพระลอตามไก่. พวกเหล่าเด็กๆประถมก็เลยได้แต่งชุดเป็นลูกไก่ร่ายรำกันอย่างสนุกสนานเชียวล่ะ

การใช้ชีวิตในแต่ละวันของสองสาวเอมิกับนัตสี คุณแม่เองพยายามที่จะดูแลให้สมดุลทั้งด้านวิชาการและกิจกรรม. เพราะชีวิตไม่ได้มีเพียงด้านเดียว ยิ่งมีกิจกรรมทำให้ลูกรู้จักจัดระเบียบความสำคัญในแต่ละเรื่องนับว่าเป็นแนวทางการฝึกฝนอีกแบบหนึ่งค่ะ.
บ้านไหนมีเวลามีความพร้อมก็ควรมองหากิจกรรมดีที่ลูกสนใจเอาไว้บ้างนะค่ะ จะได้ฝึกทักษะชีวิตไปพร้อมๆกันค่ะ

เทคนิคการเลี้ยงลูกของแต่ละบ้านย่อมไม่มีทางเหมือนกันอยู่แล้วเพราะลูกๆต่างก็มีความคิดและความเป็นตัวตนที่แตกต่างกันอยู่แล้ว
ดังนั้นบ้านไหนถนัดแบบไหนก็ค่อยๆฝึกลูกๆๆกันไปค่ะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

Powered by EasyBlog for Joomla!